TIESAS SPRIEDUMS (otrā palāta)

2022. gada 9. jūnijā *

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Muitas savienība – Kopienas Muitas kodekss – Regula (EEK) Nr. 2913/92 – 29. pants – Muitas vērtības noteikšana – Darījuma vērtība – 29. panta 1. punkta d) apakšpunkts – Jēdziens "saistītās personas" – 31. pants – Informācijas, kas iegūta no valsts datubāzes, ņemšana vērā, lai noteiktu muitas vērtību – Regula (EEK) Nr. 2454/93 – 143. panta 1. punkta b), e) un f) apakšpunkts – Situācijas, kurās personas tiek uzskatītas par saistītām – 181.a pants – Pamatotas šaubas par deklarētās cenas patiesumu

Lietā C-599/20

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas* (Lietuvas Augstākā administratīvā tiesa) iesniedza ar 2020. gada 3. novembra lēmumu un kas Tiesā reģistrēts 2020. gada 13. novembrī, tiesvedībā

"Baltic Master" UAB

pret

Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos,

piedaloties

Vilniaus teritorinė muitinė,

TIESA (otrā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētāja A. Prehala [*A. Prechal*], tiesneši J. Pasers [*J. Passer*], F. Biltšens [*F. Biltgen*], N. Vāls [*N. Wahl*] (referents) un M. L. Arasteja Saūna [*M. L. Arastey Sahún*],

ģenerāladvokāts: N. Emiliu [*N. Emiliou*],

sekretārs: M. Ferreira [*M. Ferreira*], galvenā administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2021. gada 17. novembra tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

– *"Baltic Master" UAB* vārdā – *D. Aukštuolytė*, *advokatė*,

* Tiesvedības valoda – lietuviešu.

– Lietuvas valdības vārdā – *K. Dieninis*, *S. Grigonis* un *V. Kazlauskaitė-Švenčionienė*, pārstāvji,

– Čehijas valdības vārdā – *O. Serdula*, *M. Smolek* un *J. Vláčil*, pārstāvji,

– Igaunijas valdības vārdā – *N. Grünberg*, pārstāve,

– Spānijas valdības vārdā – *J. Rodríguez de la Rúa Puig*, pārstāvis,

– Francijas valdības vārdā – *G. Bain*, *A.-L. Desjonquères*, *D. Dubois* un *C. Mosser*, pārstāvji,

– Nīderlandes valdības vārdā – *M. K. Bulterman* un *A. Hanje*, pārstāves,

– Eiropas Komisijas vārdā – *F. Clotuche-Duvieusart* un *J. Jokubauskaitė*, pārstāves,

noklausījusies ģenerāladvokāta secinājumus 2022. gada 20. janvāra tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Šis lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt 29. panta 1. punkta d) apakšpunktu un 31. panta 1. punktu Padomes Regulā (EEK) Nr. 2913/92 (1992. gada 12. oktobris) par Kopienas Muitas kodeksa izveidi (OV 1992, L 302, 1. lpp.), kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 82/97 (1996. gada 19. decembris) (OV 1997, L 17, 1. lpp.) (turpmāk tekstā – "Kopienas Muitas kodekss"), kā arī 143. panta b), e) un f) punktu Komisijas Regulā (EEK) Nr. 2454/93 (1993. gada 2. jūlijs), ar ko nosaka īstenošanas noteikumus Regulai Nr. 2913/92 (OV 1993, L 253, 1. lpp.), kas grozīta ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 46/1999 (1999. gada 8. janvāris) (OV 1999, L 10, 1. lpp.) (turpmāk tekstā – "Īstenošanas regula").

2 Šis lūgums ir iesniegts tiesvedībā starp *"Baltic Master" UAB* un *Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos* (Lietuvas Republikas Finanšu ministrijas Muitas departaments) par dažu importēto preču muitas vērtības noteikšanu.

Atbilstošās tiesību normas

Kopienas Muitas kodekss

3 Kopienas Muitas kodeksa 29. panta 1. un 2. punktā ir noteikts:

"1. Ievestu preču muitas vērtība līdzinās darījuma vērtībai, tas ir, cenai, kas ir faktiski samaksāta vai maksājama par precēm, pārdodot tās izvešanai uz Kopienas muitas teritoriju, kas vajadzības gadījumā ir precizēta saskaņā ar 32. un 33. pantu, ar nosacījumu, ka:

[..]

d) pircējs un pārdevējs nav saistīti vai – ja pircējs un pārdevējs ir saistīti – darījuma vērtība ir pieņemama muitas vajadzībām saskaņā ar 2. punktu.

2. a) Nosakot, vai darījuma vērtība ir pieņemama 1. punkta nozīmē, pircēja un pārdevēja savstarpējā saistība pati par sevi nav pietiekams pamats uzskatīt darījuma vērtību par nepieņemamu. Vajadzības gadījumā ir jāpārbauda pārdošanas apstākļi un darījuma vērtība ir jāpieņem, ja savstarpējā saistība nav ietekmējusi cenu. Ja deklarētāja sniegtās informācijas vai cita iemesla dēļ muitas dienestiem ir pamats uzskatīt, ka savstarpējā saistība ir ietekmējusi cenu, tās dara zināmu deklarētājam pamatojumu un nodrošina tam pienācīgas iespējas sniegt paskaidrojumu. Pēc deklarētāja pieprasījuma, pamatojumu paziņo rakstveidā.

b) Pārdošanā starp saistītām personām darījuma vērtība ir jāpieņem un preces jānovērtē saskaņā ar 1. punktu, ja deklarētājs uzrāda, ka šāda vērtība cieši līdzinās vienai no šādām tajā pašā vai aptuveni tajā pašā laikā pastāvošajām vērtībām:
   (i) vērtībai, kas ir tādu pašu vai līdzīgu preču pārdošanas darījumam izvešanai uz Kopienu starp nevienā konkrētā gadījumā nesaistītiem pircējiem un pārdevējiem;
   (ii) vienādu vai līdzīgu preču muitas vērtībai, kā noteikts saskaņā ar 30. panta 2. punkta c) apakšpunktu;
   (iii) vienādu vai līdzīgu preču muitas vērtībai, kā noteikts saskaņā ar 30. panta 2. punkta d) apakšpunktu.

   Piemērojot iepriekš minētās pārbaudes, pienācīga vērība jāpievērš uzrādītajām atšķirībām tirdzniecības raksturā, apjomā, 32. pantā uzskaitītajos elementos un pārdevēja izmaksām pārdošanā, ja pārdevējs un pircējs nav saistīti un gadījumos, kad pārdevējs un pircējs ir saistīti, bet pārdevējam šādas izmaksas pārdošanā neparādās.

c) Pārbaudes, kas minētas b) apakšpunktā, izmanto vienīgi pēc deklarētāja ierosinājuma un vienīgi salīdzināšanas nolūkos. Minētais apakšpunkts neļauj piemērot alternatīvas darījumu vērtības."

4 Šā kodeksa 30. pantā ir paredzēts:

"1. Ja muitas vērtību nevar noteikt saskaņā ar 29. pantu, tā ir jānosaka, secīgi piemērojot 2. punkta a), b), c) un d) apakšpunktu līdz pirmajam apakšpunktam, pēc kura to var noteikt, ar noteikumu, ka pēc deklarētāja lūguma c) un d) apakšpunktu piemēro otrādā secībā; vienīgi tad, ja šādu vērtību saskaņā ar konkrētu apakšpunktu nevar noteikt, var piemērot nākamo apakšpunktu šajā pantā noteiktajā secībā.

2. Muitas vērtība, ko nosaka saskaņā ar šo pantu, ir:

a) darījuma vērtība vienādām precēm, kas pārdotas izvešanai uz Kopienu un izvestas tajā pašā vai aptuveni tajā pašā laikā, kad novērtējamās preces;

b) darījuma vērtība līdzīgām precēm, kas pārdotas izvešanai uz Kopienu un izvestas tajā pašā vai aptuveni tajā pašā laikā, kad novērtējamās preces;

c) vērtība, kas balstās uz vienas vienības cenu, par kādu vienādas vai līdzīgas ievestās preces tiek pārdotas Kopienā vislielākajā kopapjomā personām, kas nav saistītas ar pārdevēju;

d) izskaitļotā vērtība, ko veido šādu lielumu summa:

– ievesto preču ražošanā izmantoto materiālu un izgatavošanas vai citu pārstrādes darbību cena vai vērtība,

– peļņas un vispārīgo izdevumu summa, kas vienāda ar summu, kas parasti parādās, pārdodot tāda paša veida vai tipa preces kā novērtējamās, kuras izvešanai uz Kopienu izgatavo izvedējas valsts ražotāji,

– 32. panta 1. punkta e) apakšpunktā minēto priekšmetu cena vai vērtība.

3. Jebkādus turpmākus nosacījumus un noteikumus iepriekš minētā 2. punkta piemērošanai nosaka saskaņā ar Komitejas procedūru."

5 Minētā kodeksa 31. pantā ir noteikts:

"1. Ja ievestu preču muitas vērtību nevar noteikt saskaņā ar 29. vai 30. pantu, to nosaka, pamatojoties uz Kopienā pieejamiem datiem, izmantojot pieņemamus līdzekļus, kas atbilst principiem un vispārīgiem noteikumiem, kas ietverti:

– Nolīgumā par Vispārējās vienošanās par tarifiem un tirdzniecību VII panta piemērošanu no 1994. gada,

– Vispārējās vienošanos par tarifiem un tirdzniecību VII pantā no 1994. gada,

un

– šās nodaļas noteikumos.

2. Par pamatu muitas vērtības noteikšanai saskaņā ar 1. punktu nevar būt:

a) Kopienā ražotu preču pārdošanas cena Kopienā;

b) sistēma, kas paredz muitas vajadzībām pieņemt augstāko no divām alternatīvām vērtībām;

c) preču cena izvešanas valsts vietējā tirgū;

d) ražošanas izmaksas, izņemot izskaitļotās vērtības, kas noteiktas vienādu vai līdzīgu preču gadījumā saskaņā ar 30. panta 2. punkta d) apakšpunktu;

e) preču cenas izvešanai uz valsti, kas neietilpst Kopienas muitas teritorijā;

f) viszemākās muitas vērtības

vai

g) brīvi noteiktas vai fiktīvas vērtības."

Īstenošanas regula

6 Īstenošanas regulas 142. panta 1. punkta d) apakšpunktā ir noteikts:

"Šajā sadaļā:

[..]

d) "līdzīgas preces" ir vienā un tajā pašā valstī ražotas preces, kuras, lai gan nav vienādas no visiem aspektiem, ir ar līdzīgām īpašībām un sastāv no līdzīgiem materiāliem, kas ļauj tām izpildīt vienas un tās pašas funkcijas un būt komerciāli atvietojamām; nosakot, vai preces ir līdzīgas, ņem vērā preču kvalitāti, to reputāciju, preču zīmes esību u.c.;

7 Šīs regulas 143. panta 1. punkta b), e) un f) apakšpunktā ir noteikts:

"Kodeksa [II sadaļas 3. nodaļā], kā arī šajā sadaļā personas uzskata par saistītām tikai tad, ja:

[..]

b) personas ir juridiski atzīti uzņēmējdarbības partneri (komercsabiedrību biedri);

[..]

e) viena no personām tieši vai netieši kontrolē otru;

f) abas personas tieši vai netieši kontrolē kāda trešā persona."

8 Minētās regulas 181.a pantā ir paredzēts:

"1. Muitas dienestiem nav jānosaka ievedpreču muitas vērtība, pamatojoties uz darījumu vērtības noteikšanas metodi, ja saskaņā ar 2. punktā noteikto procedūru tās nav pārliecinātas, ņemot vērā pamatotas šaubas, vai deklarētā vērtība ir Kodeksa 29. pantā minētā samaksātā vai maksājamā kopsumma.

2. Ja muitas iestādēm radušās 1. punktā minētās šaubas, tās var lūgt papildu informāciju saskaņā ar 178. panta 4. punktu. Ja vēl ir šaubas, muitas dienestiem pirms galīga lēmuma pieņemšanas ir jāpaziņo attiecīgajai personai, pēc tās lūguma arī rakstiski, par šaubu pamatojumu un jāsniedz tai pieņemama iespēja atbildēt. Galīgais lēmums un tā pamatojums ir jāpaziņo rakstiski attiecīgajai personai."

9 Īstenošanas regulas 23. pielikumā "Skaidrojošas piezīmes par muitas vērtību" tostarp ir ietvertas skaidrojošās piezīmes attiecībā uz Kopienas Muitas kodeksa 29. panta 2. un 3. punktu, kā arī 31. panta 1. punktu un šīs regulas 143. panta 1. punkta e) apakšpunktu:

29. panta 2. punkts	1. Šā panta 2. punkta a) un b) apakšpunktā noteikti dažādi līdzekļi darījuma vērtības pieņemamības noteikšanai. 2. Šā panta 2. punkta a) apakšpunkts nosaka, ka gadījumā, ja pircējs un pārdevējs ir saistīti, pārbauda apstākļus, kādos notikusi pārdošana, un par darījuma vērtību pieņem muitas vērtību ar noteikumu, ka pircēja un pārdevēja savstarpējās attiecības nav ietekmējušas cenu. Pārbaude nav jāizdara visos gadījumos, kad pircējs un pārdevējs ir saistīti. Šādu pārbaudi pieprasa tikai gadījumos, kad ir šaubas par cenas pieņemamību. Ja muitas iestādes neapšauba cenas pieņemamību, to akceptē, nepieprasot deklarētājam sīkākas ziņas. Piemēram, muitas iestādes jau iepriekš ir pārbaudījušas pircēja un pārdevēja savstarpējās attiecības vai tām jau ir sīka informācija par pircēju un pārdevēju, un tās šādas pārbaudes rezultātā vai pēc informācijas saņemšanas ir pārliecinājušās, ka pircēja un pārdevēja savstarpējās attiecības nav ietekmējušas cenu. 3. Ja muitas iestādes nespēj akceptēt darījuma vērtību bez turpmākas izziņas, tām jādod deklarētājam iespēja sniegt šādas sīkākas ziņas, kas var būt vajadzīgas, lai pārbaudītu apstākļus, kādos notikusi pārdošana; šādā situācijā muitas iestādēm jābūt gatavām pārbaudīt attiecīgos darījuma aspektus, ieskaitot to, kā pircējs un pārdevējs veido savas komerciālās attiecības un kā iegūta konkrētā cena, lai noteiktu, vai pircēja un pārdevēja savstarpējās attiecības nav ietekmējušas cenu. Iespēja pierādīt, ka pircējs un pārdevējs neatkarīgi no to saistības saskaņā ar šās regulas 143. panta noteikumiem savstarpēji pērk un pārdod preces tā, it kā viņi nebūtu saistīti, neapšaubāmi apstiprina, ka pircēja un pārdevēja savstarpējās attiecības nav ietekmējušas cenu. Piemēram, fakts, ka cena ir noteikta saskaņā ar attiecīgās nozares cenu veidošanas parasto praksi vai saskaņā ar to, kā pārdevējs nosaka pārdošanas cenas ar viņu nesaistītiem pircējiem, būtu pierādījums, ka pircēja un pārdevēja savstarpējās attiecības nav ietekmējušas cenu. Nākamais piemērs: pierādījums, ka cena ir atbilstoša, lai nodrošinātu visu izmaksu atgūšanu, pieskaitot peļņu, kas raksturo uzņēmuma gūto kopējo peļņu konkrētā laikposmā (piem., gadā), tirgojot tāda paša veida vai tipa preces, būtu apstiprinājums tam, ka cena nav ietekmēta. 4. Šā panta 2. punkta b) apakšpunktā deklarētājam ir paredzēta iespēja pierādīt, ka darījuma vērtība ir ļoti tuva muitas iestāžu iepriekš akceptētajai "pārbaudes" vērtībai un tādēļ ir pieņemama saskaņā ar 29. panta noteikumiem. Ja cena atbilst 2. punkta b) apakšpunktā noteiktām pārbaudes prasībām, 2. punkta a) apakšpunktā norādītā ietekme nav jāpārbauda. Ja muitas iestāžu rīcībā jau ir pietiekama informācija, kas ļauj tām bez turpmākas sīkākas izziņas pārliecināties, ka ir izpildītas prasības vienā no 2. punkta b) apakšpunktā paredzētajām pārbaudēm, tām nav pamata pieprasīt, lai deklarētājs pierāda, ka var izpildīt pārbaudes prasības.
29. panta 2. punkta b) apakšpunkts	Nosakot, vai viena vērtība ir "ļoti tuva" citai vērtībai, jāņem vērā vairāki faktori. Šie faktori ietver ievesto preču raksturu, pašas nozares raksturu, sezonu, kurā preces ir ievestas, un to, vai vērtību atšķirība ir komerciāli nozīmīga. Tā kā šie faktori katrā atsevišķā gadījumā var atšķirties, būtu neiespējami piemērot visiem gadījumiem vienotu standartu, tādu kā noteiktus procentus. Piemēram, nosakot, vai darījuma vērtība ir ļoti tuva 29. panta 2. punkta b) apakšpunktā noteiktajām "pārbaudes" vērtībām, neliela vērtības starpība viena veida precēm varētu būt nepieņemama, turpretī liela starpība cita veida precēm varētu būt pieņemama.
[..]	[..]
31. panta 1. punkts	1. Muitas vērtībām, kas noteiktas saskaņā ar 31. panta 1. punkta noteikumiem, pēc iespējas būtu jāpamatojas uz iepriekš noteiktām muitas vērtībām. 2. Novērtējuma paņēmieniem, kas izmantojami saskaņā ar 31. panta 1. punktu, vajadzētu būt 29. pantā un 30. panta 2. punktā noteiktajiem paņēmieniem, taču samērīga elastība šādu paņēmienu pielietošanā būtu atbilstoša 31. panta [2]. punkta mērķiem un noteikumiem. 3. Daži samērīgas elastības piemēri: [..] b) *līdzīgas preces* prasība, ka līdzīgas preces būtu jāizved tajā pašā vai aptuveni tajā pašā laikā kā novērtējamās preces, varētu būt interpretējama elastīgi; muitas novērtējuma pamatā varētu būt līdzīgas ievestas preces, kas nav ražotas novērtējamo preču izvešanas valstī; varētu izmantot līdzīgu ievestu preču muitas vērtības, kas jau ir noteiktas saskaņā ar 30. panta 2. punkta c) un d) apakšpunktu; [..]
[..]	[..]
143. panta 1. punkta e) apakšpunkts	Uzskata, ka viena persona kontrolē otru tad, ja pirmā persona juridiski vai faktiski spēj ietekmēt vai vadīt otru personu.

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

10 Laikposmā no 2009. līdz 2012. gadam *Baltic Master* importēja Lietuvā dažādus Malaizijas izcelsmes preču daudzumus, ko tā bija iegādājusies no sabiedrības *Gus Group* (turpmāk tekstā – "pārdevējs"). Muitas deklarācijās šīs preces tika norādītas kā "gaisa kondicionēšanas iekārtu daļas". Šajās deklarācijās bija minēts tikai viens *Taric* kods un šo preču kopējā masa kilogramos. Kā muitas vērtību *Baltic Master* minētajās deklarācijās norādīja minēto preču darījuma vērtību, proti, to pirkuma rēķinos noteikto cenu.

11 Pēc tam, kad *Vilniaus teritorinė muitinė muitinė* (Viļņas reģionālā muitas iestāde, Lietuva) bija pārbaudījusi šo importu, šī muitas iestāde sagatavoja ziņojumu, kurā tā paskaidroja, ka atsakās ņemt vērā 23 importa deklarācijās norādīto darījuma vērtību, jo *Baltic Master* un pārdevēja tirdzniecības attiecību dēļ šie uzņēmumi ir jāuzskata par saistītām personām Kopienas Muitas kodeksa 29. panta 1. punkta d) apakšpunkta izpratnē un ka, pamatojoties uz šī kodeksa 29. un 30. pantu, nav iespējams noteikt šo preču vērtību. Šajā ziņojumā minētā iestāde noteica muitas vērtību saskaņā ar minētā kodeksa 31. pantu, pamatojoties uz valsts muitas iestāžu preču muitošanas informācijas sistēmā pieejamajiem datiem.

12 *Baltic Master* apstrīdēja šo ziņojumu Lietuvas Republikas Finanšu ministrijas Muitas departamentā, kas to apstiprināja ar 2014. gada 31. marta lēmumu.

13 *Baltic Master* pārsūdzēja šo lēmumu *Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės* (Lietuvas Republikas valdības Nodokļu strīdu komisija). 2014. gada 2. jūlijā pēdējā minētā apstiprināja minēto lēmumu, taču atbrīvoja *Baltic Master* no nokavējuma procentu samaksas.

14 Pēc tam *Baltic Master* cēla prasību *Vilniaus apygardos administracinis teismas* (Viļņas Administratīvā apgabaltiesa, Lietuva), kurā tā lūdza iesniegt Tiesai lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu par Kopienas Muitas kodeksa 29., 30. un 31. panta, kā arī Īstenošanas regulas 143. panta interpretāciju. Ar 2015. gada 5. janvāra spriedumu minētā tiesa noraidīja šo prasību, uzskatot, ka Savienības tiesību interpretācija nav nepieciešama.

15 Izskatot par šo spriedumu iesniegto apelācijas sūdzību, *Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas* (Lietuvas Augstākā administratīvā tiesa), iesniedzējtiesa, ar 2016. gada 22. marta spriedumu minēto spriedumu apstiprināja.

16 Pēc ECT 2019. gada 16. aprīļa sprieduma *Baltic Master LTD* pret Lietuvu (CE:ECHR:2019:0416JUD005509216), ar kuru šī tiesa, kurā *Baltic Master* bija cēlusi prasību pret Lietuvas Republiku, konstatēja, ka ir pārkāpts 1950. gada 4. novembrī Romā parakstītās Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6. panta 1. punkts, jo Lietuvas tiesu atteikums vērsties Tiesā ar lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu nebija pietiekami pamatots, iesniedzējtiesa apmierināja lūgumu par *Baltic Master* sāktās tiesvedības atsākšanu.

17 Šī pēdējā minētā tiesa uzskata, ka tās rīcībā esošajos lietas materiālos nav neviena dokumenta, kas apliecinātu, ka starp pārdevēju un *Baltic Master* pastāv saikne Īstenošanas regulas 143. panta 1. punkta izpratnē. Proti, neesot informācijas, kas ļautu uzskatīt, ka šie uzņēmumi ir juridiski atzīti uzņēmējdarbības partneri šīs regulas 143. panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē vai ka pastāvētu tiešas vai netiešas kontroles attiecības, kā paredzēts 143. panta 1. punkta e) un f) apakšpunktā.

18 Tomēr iesniedzējtiesa norāda, ka ir pierādīts, ka, pirmkārt, pārdevējam un *Baltic Master* ir ilgstošas komercattiecības, otrkārt, preces tika piegādātas bez pirkuma līguma, kurā būtu precizēti piegādes, samaksas, preču atgriešanas un citi šāda veida darījumam raksturīgie nosacījumi, treškārt, preces tika piegādātas, nesamaksājot nekādu avansa maksājumu, lai gan *Baltic Master* par iepriekšējām piegādēm pārdevējam joprojām bija jāmaksā lielas summas, ceturtkārt, neraugoties uz attiecīgo darījumu summu lielumu, nav ticis dots vai paredzēts nodrošinājums vai risku mazināšanas pasākums, piektkārt, nekas neliecina par to, ka pārdevējs būtu uzraudzījis veicamo maksājumu un citu pienākumu pienācīgu izpildi, un, visbeidzot, sestkārt, tika konstatēti gadījumi, kuros *Baltic Master* darbinieki ir saņēmuši pilnvarojumu rīkoties pārdevēja vārdā un izmantojuši pēdējā minētā zīmogu.

19 Iepriekšējā punktā uzskaitītie fakti ļaujot pieņemt, ka starp *Baltic Master* un pārdevēju pastāv īpaši cieša saikne, kuras dēļ attiecīgie darījumi esot veikti apstākļos, kas nav saistīti ar parasto komercpraksi, bet nav objektīva apstākļa, kurš varētu pamatot šo darījumu ekonomisko loģiku. Šāda rīcība atbilstot tai, kas pastāv situācijās, kad viena no pusēm kontrolē otru pusi vai abas puses kontrolē kāda trešā persona.

20 Tādējādi iesniedzējtiesa uzskata, ka minētos faktiskos apstākļus var kvalificēt kā faktisku kontroli un ka darījuma puses varētu tikt uzskatītas par saistītām personām saskaņā ar Īstenošanas regulas 143. panta 1. punkta e) vai f) apakšpunktu. Šī tiesa piebilst, ka, pamatojoties uz šiem apstākļiem, Viļņas reģionālā muitas iestāde uzskatīja *Baltic Master* un pārdevēju par saistītām personām saskaņā ar šīs regulas 143. panta 1. punkta b) apakšpunktu, proti, par personām, kuras ir uzņēmējdarbības partneri, bet šaubās par šādas kvalifikācijas pamatotību, ņemot vērā šīs pēdējās tiesību normas formulējumu, kurā ir atsauce uz personām, kas ir juridiski atzīti uzņēmējdarbības partneri.

21 Turklāt minētā tiesa šaubās par iespēju izmantot Kopienas Muitas kodeksa 31. panta 1. punktā paredzēto muitas vērtības noteikšanas metodi tādā situācijā, kāda ir pamatlietā, ja šajā nolūkā muitas iestādes izmanto valsts datubāzē iekļauto informāciju, kas attiecas tikai uz tādu preču importu, kuras, kaut arī uz tām attiecas tas pats *Taric* kods un tām ir vienāda izcelsme, nevar tikt uzskatītas par līdzīgām Īstenošanas regulas 142. panta 1. punkta d) apakšpunkta izpratnē.

22 Šādos apstākļos *Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas* (Lietuvas Augstākā administratīvā tiesa) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

> "1) Vai [Kopienas Muitas kodeksa] 29. panta 1. punkta d) apakšpunkts un [Īstenošanas regulas] 143. panta [1. punkta] b), e) un f) apakšpunkts jāinterpretē tādējādi, ka pircējs un pārdevējs tiek uzskatīti par saistītām personām gadījumos, kad, tāpat kā šajā lietā, kaut arī nav dokumentu (oficiālu datu), kas apstiprinātu uzņēmējdarbības partnerību vai kontroli, darījumu noslēgšanas apstākļi, pamatojoties uz objektīviem pierādījumiem, nav raksturīgi saimnieciskās darbības veikšanai normālos apstākļos, bet gan gadījumiem, kad[, pirmkārt,] pastāv īpaši ciešas uzņēmējdarbības attiecības, kuru pamatā ir augsta līmeņa savstarpēja uzticēšanās starp līgumslēdzējām pusēm, vai[, otrkārt,] viena darījuma puse kontrolē otru vai abas darījuma puses kontrolē trešā puse?
>
> 2) Vai [Kopienas Muitas kodeksa] 31. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tajā ir aizliegts noteikt muitas vērtību, pamatojoties uz informāciju, kas ir pieejama valsts datubāzē, attiecībā uz vienu muitas vērtību precēm, kurām ir vienāda izcelsme un kuras, kaut arī tās nav līdzīgas Īstenošanas regulas 142. panta 1. punkta d) apakšpunkta izpratnē, tiek attiecinātas uz vienu un to pašu *Taric* [kodu]?"

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Par pirmo jautājumu

23 Ar pirmo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai Kopienas Muitas kodeksa 29. panta 1. punkta d) apakšpunkts un Īstenošanas regulas 143. panta 1. punkta b), e) un f) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka pircējs un pārdevējs ir jāuzskata par saistītiem situācijā, kad nav dokumenta, kas ļauj konstatēt šādu saikni, bet attiecīgo darījumu noslēgšanas nosacījumi, kurus apstiprina objektīvi apstākļi, var tikt uzskatīti par tādiem, kas norāda uz faktiskas kontroles pastāvēšanu.

24 Vispirms ir jāatgādina, ka ar muitas vērtības noteikšanu saistītais Savienības tiesiskais regulējums ir vērsts uz to, lai izveidotu taisnīgu, vienveidīgu un neitrālu sistēmu, kas izslēdz patvaļīgu vai fiktīvu muitas vērtību izmantošanu. Tādējādi muitas vērtībai ir jāatspoguļo ievestās preces reālā ekonomiskā vērtība, un līdz ar to tajā ir jāņem vērā visi šīs preces elementi, kuriem ir ekonomiska vērtība (spriedums, 2019. gada 20. jūnijs, *Oribalt Rīga*, C-1/18, EU:C:2019:519, 22. punkts un tajā minētā judikatūra).

25 It īpaši no Kopienas Muitas kodeksa 29. panta izriet, ka ievestu preču muitas vērtību nosaka darījuma vērtība, proti, cena, kas ir faktiski samaksāta vai maksājama par precēm, pārdodot tās izvešanai uz Eiropas Savienības muitas teritoriju, tomēr ar nosacījumu, ka vajadzības gadījumā saskaņā ar 32. pantu tā tiek koriģēta (spriedums, 2020. gada 19. novembris, *5th AVENUE Products Trading*, C-775/19, EU:C:2020:948, 23. punkts un tajā minētā judikatūra).

26 Kā Tiesa jau ir norādījusi, prioritāri muitas vērtība ir jānosaka saskaņā ar tā dēvēto ievesto preču "darījuma vērtības" metodi. Šī muitas vērtības noteikšanas metode tiek uzskatīta par vispiemērotāko un visbiežāk izmantoto (spriedums, 2020. gada 19. novembris, *5th AVENUE Products Trading*, C-775/19, EU:C:2020:948, 24. punkts un tajā minētā judikatūra).

27 Tādējādi muitas vērtība parasti ir nosakāma, ņemot vērā par precēm faktiski samaksāto vai maksājamo cenu, pat ja šī cena ir lielums, kurš iespējami pēc vajadzības jāpielāgo, lai novērstu muitas vērtības patvaļīgu vai fiktīvu noteikšanu (spriedums, 2019. gada 20. jūnijs, *Oribalt Rīga*, C-1/18, EU:C:2019:519, 23. punkts un tajā minētā judikatūra).

28 To paturot prātā, Kopienas muitas kodeksa 29. panta 1. punkta d) apakšpunkts ļauj izslēgt ievesto preču darījuma vērtību, ja ir izpildīti divi kumulatīvi nosacījumi, proti, pirmkārt, ka pircējs un pārdevējs ir saistīti šī kodeksa izpratnē un, otrkārt, šī darījuma vērtība nav pieņemama muitas vērtības noteikšanai.

29 Saskaņā ar Īstenošanas regulas 143. panta 1. punktu personas var uzskatīt par saistītām tikai tad, ja tās ietilpst kādā no šajā tiesību normā izsmeļoši uzskaitītajām situācijām. Tādējādi saskaņā ar 143. panta 1. punkta b) apakšpunktu par saistītām tiek uzskatītas personas, kuras ir juridiski atzīti uzņēmējdarbības partneri. Atbilstoši 143. panta 1. punkta e) un f) apakšpunktam tas pats attiecas uz situāciju, kad viena no personām tieši vai netieši kontrolē otru vai abas tieši vai netieši kontrolē kāda trešā persona.

30 Pirmām kārtām, nevar piekrist argumentam, kuru pēc būtības savos attiecīgajos apsvērumos izvirzījušas dalībvalstis, kā arī Eiropas Komisija, un saskaņā ar kuru būtu jāatkāpjas no Īstenošanas regulas 143. panta 1. punkta formulējuma, jo šīs normas šaura interpretācija varētu apdraudēt Kopienas Muitas kodeksa 29. panta 1. punkta d) apakšpunkta lietderīgo iedarbību un ietekmēt muitas iestāžu spēju nepieņemt darījuma vērtību.

31 Ir jānorāda, pirmkārt, ka šajā argumentā nav ņemts vērā ne tikai Īstenošanas regulas 143. panta 1. punktā uzskaitīto situāciju ierobežojošais raksturs, bet arī šīs normas un Kopienas Muitas kodeksa 29. panta mērķis. Kā izriet no šī sprieduma 24.–26. punktā atgādinātās judikatūras, ievesto preču darījuma vērtības metode ir metode, kas ir jāpiemēro prioritāri to muitas vērtības noteikšanai. Tādēļ tiesību normas, kas ļauj no tā atkāpties, kā atkāpes no šī principa ir jāinterpretē šauri.

32 Otrkārt, nav pamata apgalvojumam, ka muitas iestādēm pastāv risks, ka tiktu ietekmēta to spēja nepieņemt neatbilstošu darījuma vērtību Īstenošanas regulas 143. panta 1. punkta šauras interpretācijas dēļ.

33 Vispirms, saskaņā ar Īstenošanas regulas 143. panta 1. punkta formulējumu tajā ir paredzēta virkne situāciju, kurās muitas iestādes var uzskatīt, ka pārdevējs un pircējs ir saistīti un kurās tās tātad vajadzības gadījumā var nepieņemt Kopienas Muitas kodeksa 29. panta 1. punktā noteikto darījuma vērtību.

34 Turpinājumā, kā tiesas sēdē uzsvēra Komisija, Īstenošanas regulas 181.a pants, kas tika ieviests pēc šīs regulas grozījumiem ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 3254/94 (1994. gada 19. decembris) par grozījumiem Regulā (EEK) Nr. 2454/93 (OV 1994, L 346, 1. lpp.), ļauj muitas iestādēm nepieņemt darījuma vērtību muitas vērtības noteikšanai, ja šīs iestādes uzskata, ka ievesto preču deklarētā vērtība neatspoguļo to patieso vērtību, neatkarīgi no tā, vai pastāv saikne starp *Baltic Master* un pārdevēju (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2008. gada 28. februāris, *Carboni e derivati*, C-263/06, EU:C:2008:128, 52. punkts, un 2016. gada 16. jūnijs, *EURO 2004. Hungary*, C-291/15, EU:C:2016:455, 31. punkts).

35 Otrām kārtām, attiecībā uz Īstenošanas regulas 143. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzēto saikni starp personām, kas ir uzņēmējdarbības partneri, ir jāuzsver, ka šīs tiesību normas formulējums izslēdz jebkādu faktisku partnerību.

36 Kā ģenerāladvokāts ir uzsvēris secinājumu 42. un 43. punktā, šī tiesību norma, kas attiecas uz personām, kuras ir "juridiski atzīti uzņēmējdarbības partneri", prasa – lai konstatētu saiknes esamību – pierādīt, ka ir izpildīti valsts tiesību normās paredzētie nosacījumi attiecībā uz uzņēmējdarbības partneriem, tādējādi izslēdzot jebkādu partnerību, kurai nav tiesību.

37 Trešām kārtām, attiecībā uz personām, kuras tiek uzskatītas par saistītām, saskaņā ar Īstenošanas regulas 143. panta 1. punkta e) un f) apakšpunktu, ja viena no tām tieši vai netieši kontrolē otru vai ja abas tieši vai netieši kontrolē kāda trešā persona, ir svarīgi – kā to apstiprina skaidrojošā piezīme par muitas vērtību attiecībā uz 143. panta 1. punkta e) apakšpunktu, kas ietverta šīs regulas 23. pielikumā – nošķirt, no vienas puses, juridisku kontroli un, no otras puses, faktisku kontroli.

38 Pirmkārt, attiecībā uz juridiskās kontroles esamību no šī sprieduma 18. punktā uzskaitītajiem apstākļiem izriet, ka neviens dokuments neļauj uzskatīt, ka pastāvētu tiešas vai netiešas juridiskās kontroles attiecības, kas paredzētas 143. panta 1. punkta e) un f) apakšpunktā. Līdz ar to šķiet, ka pamatlietā tā nav juridiska kontrole, un tas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai.

39 Otrkārt, attiecībā uz faktiskas kontroles esamību no šī sprieduma 37. punktā minētās skaidrojošās piezīmes izriet, ka tiek uzskatīts, ka viena persona kontrolē otru tad, ja pirmā persona juridiski vai faktiski spēj ietekmēt vai vadīt otru personu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2020. gada 9. jūlijs, *Direktor na Teritorialna direktsiya Yugozapadna Agentsiya "Mitnitsi"*, C-76/19, EU:C:2020:543, 67. punkts).

40 Šī sprieduma 18. punktā minētie faktiskie apstākļi, šķiet, apliecina ciešu uzticības saikni starp pārdevēju un *Baltic Master*, bet, šķiet, neļauj secināt, ka pastāv šādas spējas ietekmēt vai vadīt, tomēr tas ir jāapstiprina iesniedzējtiesai.

41 Ja pēc šīm pārbaudēm iesniedzējtiesa secinātu, ka šajā gadījumā pircējs un pārdevējs nav saistīti Kopienas Muitas kodeksa 29. panta 1. punkta d) apakšpunkta izpratnē, no tā izrietētu, ka ievesto preču muitas vērtība principā būtu jānosaka, pamatojoties uz to darījuma vērtību, nevis uz citu šī kodeksa 31. panta 1. punktā paredzēto vērtēšanas metodi.

42 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, uz pirmo jautājumu ir jāatbild, ka Kopienas Muitas kodeksa 29. panta 1. punkta d) apakšpunkts un Īstenošanas regulas 143. panta 1. punkta b), e) un f) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka:

– pircējs un pārdevējs nevar tikt uzskatīti par juridiski atzītiem uzņēmējdarbības partneriem vai saistītiem tiešu vai netiešu juridiskas kontroles attiecību dēļ situācijā, kad nav neviena dokumenta, kas ļautu konstatēt šādu saikni;

– pircējs un pārdevējs var tikt uzskatīti par saistītiem tiešu vai netiešu faktiskas kontroles attiecību dēļ situācijā, kad attiecīgo darījumu noslēgšanas nosacījumus, kurus apstiprina objektīvi apstākļi, var aplūkot kā tādus, kas norāda ne tikai uz to, ka starp šo pircēju un pārdevēju pastāv cieša uzticības saikne, bet arī uz to, ka viens no tiem spēj ietekmēt vai vadīt otru personu vai ka kāda trešā persona spēj šādi ietekmēt vai vadīt šīs personas.

Par otro jautājumu

43 Ar otro jautājumu iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai Kopienas Muitas kodeksa 31. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nepieļauj to, ka ievestās preces muitas vērtību, ja to nav bijis iespējams noteikt saskaņā ar šī kodeksa 29. un 30. pantu, nosaka, pamatojoties uz informāciju, kas ietverta valsts datubāzē, attiecībā uz vienu muitas vērtību precēm, kurām ir vienāda izcelsme un uz kurām, kaut arī tās nav "līdzīgas" Īstenošanas regulas 142. panta 1. punkta d) apakšpunkta izpratnē, attiecas tas pats *Taric* kods.

44 Vispirms ir jānorāda, kā tas izriet no šī sprieduma 41. punkta, ka šis otrais jautājums rodas tikai tad, ja iesniedzējtiesai pēc pārbaudēm, kas tai jāveic saistībā ar atbildi uz pirmo jautājumu, būtu jāsecina, ka muitas iestādes ir pamatoti noraidījušas darījuma vērtību attiecīgo preču muitas vērtības noteikšanai, jo šajā gadījumā pircējs un pārdevējs esot saistīti Kopienas Muitas kodeksa 29. panta 1. punkta d) apakšpunkta izpratnē un darījuma vērtība nav pieņemama muitas vajadzībām atbilstoši šī kodeksa 29. panta 2. punktam. Ja iesniedzējtiesai būtu pretējs secinājums, ka šo preču muitas vērtība būtu jānosaka, pamatojoties uz to darījuma vērtību saskaņā ar minētā kodeksa 29. pantu, šo muitas vērtību nevarētu noteikt, pamatojoties uz šī paša kodeksa 31. panta 1. punktu, tātad otrajam jautājumam par šīs pēdējās minētās tiesību normas interpretāciju nebūtu priekšmeta.

45 Šajā kontekstā ir jāatgādina, ka gan no Kopienas Muitas kodeksa 29.–31. panta formulējuma, gan no secības, saskaņā ar kuru muitas vērtības noteikšanas kritēriji ir jāpiemēro atbilstoši šiem pantiem, izriet, ka starp šīm tiesību normām pastāv subsidiaritātes saikne. Proti, tikai tad, ja muitas vērtību nevar noteikt, piemērojot kādu konkrētu tiesību normu, ir jāatsaucas uz tai noteiktajā secībā tūlīt sekojošo tiesību normu (spriedums, 2016. gada 16. jūnijs, *EURO 2004. Hungary*, C-291/15, EU:C:2016:455, 29. punkts).

46 It īpaši saistībā ar Kopienas Muitas kodeksa 30. panta 2. punktu, šķiet, no Tiesas rīcībā esošajiem lietas materiāliem izriet, ka kompetentās muitas iestādes nevarēja izmantot šajā tiesību normā paredzētās muitas vērtības noteikšanas metodes, jo *Baltic Master* nolēma muitas deklarācijās uzrādīt ievestās preces, tikai ierakstot to *Taric* kodu, kā arī kopējo masu, tomēr tas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai. Šajā ziņā šai tiesai būs jāņem vērā informācija, kuru *Baltic Master*, iespējams, ir iesniegusi šīm iestādēm, lai piemērotu vai nu Kopienas Muitas kodeksa 29. panta 2. punktu, lasot to kopsakarā ar skaidrojošo piezīmi par muitas vērtību saistībā ar šo 29. panta 2. punktu, kas ietverta Īstenošanas regulas 23. pielikumā, vai šīs regulas 181.a pantu.

47 Turpinājumā ir jāuzsver, ka saskaņā ar Kopienas Muitas kodeksa 31. panta 1. punkta formulējumu, ja ievesto preču muitas vērtību nevar noteikt, piemērojot šī kodeksa 29. un 30. pantu, to nosaka, pamatojoties uz Savienībā pieejamiem datiem, ar pieņemamiem līdzekļiem, kas atbilst starptautisko nolīgumu principiem un vispārīgajiem noteikumiem, kā arī minētā kodeksa 3. nodaļas noteikumiem.

48 Visbeidzot, Īstenošanas regulas 23. pielikumā ietvertās skaidrojošās piezīmes par muitas vērtību, kas attiecas uz Kopienas Muitas kodeksa 31. panta 1. punktu, 1. punktā vispirms ir precizēts, ka muitas vērtībām, kas noteiktas saskaņā ar šī panta noteikumiem, pēc iespējas būtu jāpamatojas uz iepriekš noteiktām muitas vērtībām. Šī paziņojuma 2. punktā ir arī uzsvērts, ka novērtējuma paņēmieniem, kas izmantojami saskaņā ar šo tiesību normu, vajadzētu būt no 29. panta līdz 30. panta 2. punktā noteiktajiem paņēmieniem, un ka samērīga elastība šo paņēmienu piemērošanā atbilstot minētā kodeksa 31. panta mērķiem un noteikumiem.

49 No iesniedzējtiesas sniegtās informācijas izriet, pirmkārt, ka *Baltic Master* muitas deklarācijās attiecīgās importētās preces ir aprakstījusi kā "gaisa kondicionēšanas iekārtu daļas" klasificējusi tās ar vienu *Taric* kodu un norādījusi šo preču kopējo masu kilogramos. Otrkārt, saskaņā ar šo informāciju attiecīgā muitas iestāde nav pieņēmusi *Baltic Master* deklarēto darījuma vērtību un, piemērojot Kopienas Muitas kodeksa 31. panta 1. punktu, ir noteikusi minēto preču muitas vērtību, izmantojot datus, kas ietverti valsts datubāzē par precēm, kuras 2010. gadā, proti, gadu pēc pirmā pamatlietā aplūkotā importa, ievedis cits importētājs, kuras deklarētas ar to pašu *Taric* kodu un kuru izcelsme ir tas pats ražotājs.

50 Šajā gadījumā izmantotais *Taric* kods ietver dažādu gaisa kondicionēšanas iekārtu daļu kopumu, piemēram, mašīnu plastmasas paneļus, metāla vāciņus, caurulītes, pārvades kabeļus, slēdžus, spiediena devējus, gaisa virpuļu izplatīšanas ierīces ēkās un elektroniskās shēmas.

51 Tādējādi iesniedzējtiesa jautā, vai, ņemot vērā ar šo *Taric* kodu aptverto daļu neviendabīgumu un ievesto preču detalizēta apraksta neesamību, šo preču muitas vērtības noteikšana, piemērojot Kopienas Muitas kodeksa 31. panta 1. punktu, tās izskatāmajā lietā ir iespējama, pamatojoties uz līdzīgu preču darījuma vērtību, lai gan jēdziens "līdzīgas preces", kas ir definēts Īstenošanas regulas 142. panta 1. punkta d) apakšpunktā, paredz ievesto preču viendabīgumu, kam ir sarežģīti pielāgoties to preču daudzveidības dēļ, kas ir klasificētas ar minēto *Taric* kodu.

52 Šajā ziņā ir jāuzsver, ka šī jēdziena definīcija, kas ietverta šī 142. panta 1. punkta d) apakšpunktā, attiecas uz muitas vērtības noteikšanu atbilstoši Kopienas Muitas kodeksa 30. panta 2. punkta b) apakšpunktam. Lai gan no šī sprieduma 48. punktā minētās skaidrojošās piezīmes 2. punkta izriet, ka novērtējuma paņēmieniem, kas izmantojami saskaņā ar šī kodeksa 31. pantu, vajadzētu būt 29. pantā un 30. panta 2. punktā noteiktajiem paņēmieniem, šajā punktā ir precizēts, ka šie paņēmieni ir jāizmanto ar samērīgu elastību, it īpaši attiecībā uz jēdziena "līdzīgas preces" vērtējumu.

53 Šajā gadījumā nevar uzskatīt par nesamērīgu to, ka pēc tam, kad saskaņā ar attiecīgajiem Kopienas Muitas kodeksa noteikumiem netika pieņemta ievesto preču darījuma vērtība to muitas vērtības noteikšanai, muitas iestādes kontrolē pēc preču izlaišanas balstās uz deklarētāja iesniegto informāciju, proti, šo preču svaru un *Taric* kodu, uz kuru tās attiecas. Šajā kontekstā ir jāatgādina, ka šis kodekss ir balstīts uz deklarēšanas sistēmu, lai pēc iespējas ierobežotu muitas formalitātes un kontroli, vienlaikus novēršot krāpšanu vai pārkāpumus, kas varētu kaitēt Savienības budžetam (spriedums, 2020. gada 9. jūlijs, *Unipack*, C-391/19, EU:C:2020:547, 22. punkts).

54 Līdz ar to, ņemot vērā – vispirms – nepieciešamību noteikt muitas vērtību gadījumā, ja uzņēmums nesniedz pietiekami precīzu vai ticamu informāciju par attiecīgo preču muitas vērtību, pēc tam – rūpību, kas ir jāievēro muitas iestādēm, kad tās piemēro katru nākamo muitas vērtības noteikšanas metodi (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2017. gada 9. novembris, *LS Customs Services*, C-46/16, EU:C:2017:839, 52. punkts) un, visbeidzot, "samērīgu elastību", ar kuru atbilstoši šī sprieduma 48. un 52. punktā minētās skaidrojošās piezīmes 2. punktu ir jāpiemēro šīs metodes, ir jāatzīst, ka dati, kas ietverti valsts datubāzē par precēm, uz kurām attiecas tas pats *Taric* kods un kurām ir tas pats pārdevējs, kas ir attiecīgajām precēm, ir "Savienībā pieejami dati" Kopienas Muitas kodeksa 31. panta 1. punkta izpratnē, ko var izmantot par pamatu attiecīgo preču muitas vērtības noteikšanai.

55 Proti, atsauce uz šiem datiem ir līdzeklis šīs vērtības noteikšanai, kurš vienlaikus ir "samērīgs" minētā 31. panta 1. punkta izpratnē un atbilst principiem un vispārīgajiem noteikumiem, kas paredzēti starptautiskos līgumos un šajā pašā 31. panta 1. punktā uzskaitītajos noteikumos (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2017. gada 9. marts, *GE Healthcare*, C-173/15, EU:C:2017:195, 81. punkts).

56 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, uz otro jautājumu ir jāatbild, ka Kopienas Muitas kodeksa 31. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas pieļauj, ka ievestās preces muitas vērtību, ja to nav bijis iespējams noteikt saskaņā ar šī kodeksa 29. un 30. pantu, nosaka, pamatojoties uz informāciju, kas ietverta valsts datubāzē, attiecībā uz vienu muitas vērtību precēm, kurām ir vienāda izcelsme un uz kurām, kaut arī tās nav "līdzīgas" Īstenošanas regulas 142. panta 1. punkta d) apakšpunkta izpratnē, attiecas tas pats *Taric* kods.

Par tiesāšanās izdevumiem

57 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība izriet no tiesvedības, kas notiek iesniedzējtiesā, tāpēc tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (otrā palāta) nospriež:

1) **Padomes Regulas (EEK) Nr. 2913/92 (1992. gada 12. oktobris) par Kopienas Muitas kodeksa izveidi, kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 82/97 (1996. gada 19. decembris), 29. panta 1. punkta d) apakšpunktu un Komisijas Regulas (EEK) Nr. 2454/93 (1993. gada 2. jūlijs), ar ko nosaka īstenošanas noteikumus Padomes Regulai (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi, kas grozīta ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 46/1999 (1999. gada 8. janvāris), 143. panta 1. punkta b), e) un f) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi:**

   – **pircējs un pārdevējs nevar tikt uzskatīti par juridiski atzītiem uzņēmējdarbības partneriem vai saistītiem tiešu vai netiešu juridiskas kontroles attiecību dēļ situācijā, kad nav neviena dokumenta, kas ļautu konstatēt šādu saikni;**

   – **pircējs un pārdevējs var tikt uzskatīti par saistītiem tiešu vai netiešu faktiskas kontroles attiecību dēļ situācijā, kad attiecīgo darījumu noslēgšanas nosacījumus, kurus apstiprina objektīvi apstākļi, var aplūkot kā tādus, kas norāda ne tikai uz to, ka starp šo pircēju un pārdevēju pastāv cieša uzticības saikne, bet arī uz to, ka viens no tiem spēj ietekmēt vai vadīt otru personu vai ka kāda trešā persona spēj šādi ietekmēt vai vadīt šīs personas.**

2) **Regulas Nr. 2913/92, kas grozīta ar Regulu Nr. 82/97, 31. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas pieļauj, ka ievestās preces muitas vērtību, ja to nav bijis iespējams noteikt saskaņā ar šīs regulas 29. un 30. pantu, nosaka, pamatojoties uz informāciju, kas ietverta valsts datubāzē, attiecībā uz vienu muitas vērtību precēm, kurām ir vienāda izcelsme un uz kurām, kaut arī tās nav "līdzīgas" Regulas Nr. 2454/93, kas grozīta ar Regulu Nr. 46/1999, 142. panta 1. punkta d) apakšpunkta izpratnē, attiecas tas pats *Taric* kods.**

[Paraksti]